

Marta Fàbregas. Colonized n° 95. Manchu woman, Beijing, China, 1869 (2022)

GENERAL / EXPOSICIONS

Marta Fàbregas. Figures femenines reve(be)lades a través de la fotografia

Ramon Casalé Soler 01 maig 2022

La representació de la figura femenina en el món de l'art sempre ha tingut un gran protagonisme, però quan va aparèixer la fotografia la seva rellevància va ser una altra, degut principalment al realisme de les imatges que, a diferència de la pintura, són més pràctiques. En aquest context la dona passa a tenir un paper preponderant, principalment a partir de la segona meitat del segle XX, on la majoria de fotògrafs europeus i americans la mostren en diferents actituds, tant en el món de la moda i la publicitat com en la seva vida quotidiana.

Marta Fàbregas. Rebeladas
Pigment Gallery
Trafalgar, 70 Barcelona
Fins al 17 de maig de 2022

Però quan es tracta de fotografiar-la dins de l'àmbit no occidental, se sol representar des d'una perspectiva antropològica, o el que és el mateix, dins de l'entorn rural o familiar, allunyada de tot allò que signifiqui modernitat, que no deixa de ser una fallàcia; interpretació de la realitat. Per això és important que els fotògrafs contemporanis defugim aquesta visió tant egocèntrica i presentin la figura de la dona pel paper tan essencial que desenvolupa dins d'una societat amb idees marcadament masculistes.

Marta Fàbregas. Colonized n° 86. Algerian woman, Africa 1920 (2021)

Amb la idea de reivindicar els drets de la dona, des de la doble vessant de feminista i activista, tot creant una sèrie de reflexions a l'espectador mitjançant la fotografia com a eina de treball, Marta Fàbregas (Barcelona, 1974) presenta a Pigment Gallery *Rebeladas*, una sèrie de fotografies realitzades recentment, totes elles en tècnica mixta sobre paper i tela, de mitjà i gran format. Per a ella, l'art és el fil conductor que provoca "que dues ànimes (l'ànima de l'observador i l'ànima de l'artista) es connectin i entaquin un diàleg, una conversa amb un únic llenguatge: l'expressió i la comprensió dels sentiments i emocions".

Marta Fàbregas. Colonized n° 88. Hula dancer, Tahiti, Polynèsia, 1930 (2022)

Marta Fàbregas. Una vida dedicada a la fotografia

Marta Fàbregas es va interessar per la fotografia de ben jove, ja que al seu pare li agradava la fotografia i el cinema. Es va formar a l'Institut d'Estudis Fotogràfics de Catalunya (IEFC) i ha treballat en diversos estudis fotogràfics de Barcelona. El 1998 va fundar l'Estudi La Fotogràfica amb Marc Vidal. Així mateix, comparteix les seves activitats en aquest camp donant classes a l'IED (Institut Europeu de Disseny). El 2019 va formar part de la direcció del festival de fotografia LUMINIC, celebrat a Sant Cugat i d'Experta en Art i Empresa, dins del congrés *Lider Imperfecte*. Dirigeix la Xarxa de Dones Emprendedores de Sant Cugat (XDESC). Actualment dedica una part del seu temps fent tallers en pro de la dona a través de la Fundació SETBA de Barcelona.

Retrat Marta Fàbregas al seu estudi

La seva primera exposició individual va ser l'any 2003 a la seu de La Fotogràfica. Diverses editorials han publicat fotografies seves i, a més, també realitza accions al carrer i instal·lacions efímeres que, de fet, es basen en reproduccions a gran escala d'altres obres. Fa collages en parets i façanes amb l'ajut de diversos col·lectius femenins. Dirigeix el projecte *Traspassant l'Objectiu*, on ensenya la tècnica fotogràfica, principalment el tema del retrat, a les dones que es troben a les presons de Wad-Ras i Brian. Segons Fàbregas la fotografia permet "ajudar aquestes dones a empoderar-se i tornar a creure en elles mateixes".

Marta Fàbregas. Immaculada n° 23 (2022)

Rebeladas. Una exposició on la figura de la dona és la protagonista

Des del 2016 Marta Fàbregas se interessa pel projecte *Colonized*, que consisteix en mostrar fotografies relacionades amb el passat, el present i el futur "mitjançant la manipulació d'imatges". Ara, el que veiem a *Rebeladas* és un conjunt de fotografies de les sèries *Colonizada*, *Immaculada* i *Kairós*, on la presència de la figura femenina omple totes les parets de la galeria. Segons Mireia Rosich, directora de la Biblioteca Museu Víctor Balaguer de Vilanova i la Geltrú, són dones "solitàries, aïllades (...) que venen d'altres temps, altres terres, altres rones". I això, es precisament, el que el públic es troba a la galeria. Per crear les seves obres utilitza una tècnica molt depurada i singular, ja que empra el collage fragmentant les imatges dels personatges que apareixen, com si es tractés d'un trencaclosques. S'aproxima als postulats cubistes per crear fragments no coincideixen, evidentment provocats expressament per crear imatges més reals.

Marta Fàbregas. Immaculada n° 22 (2022)

Manipula i transforma el paper mitjançant tonalitats sòpides que evocuen el passat, el transcurs del temps viscut, o com senyala Mireia Rosich, les "atmosferes irregulars cobreixen els personatges de cicatrius poètiques sobre pell pures". Aquesta tècnica de manipular les imatges la denomina transfotografia, que es basa en transferir les imatges a un suport que, en aquest cas, es tracta de tela o paper aquarellat, dependent del tipus d'obra. El paper mostra un "desgast d'epidermis i de vida". Aquí la bellesa de la dona no ho és pel seu físic, que també, sinó per la seva actitud, elegància i presència. Solen ser dones joves semi nues que porten diversos penjolls, amulets i ornaments.

Aquestes composicions les fa a través de fotografies antigues, de les que és també col·leccionista. Per exemple, a la sèrie *Colonized* les dones que hi apareixen estan datades a un milió de segles XIX, on inclou certes retocs digitals, a més de diversos teixits i sedes.

Marta Fàbregas. Immaculada n° 18 (2022)

Encara que el fet de colonitzar pugui ser pacífic, normalment no sol ser així, ja que afecta igualment a les persones que viuen en el seu propi país, provocant canvis en els seus hàbits i costums. Per això les imatges que extreu l'artista mostren retrats d'esclaves, criades, treballadores, però també dones riques que, d'alguna manera, estan colonitzades, són "dones lluitadores que han estat colonitzades, per l'únic motiu de ser dones". S'exhibeixen imatges de dones procedents de Tahití, Pernambuco, Beijing, Xina, Kyoto, Tanzània, Namíbia, Mombasa...

Respecte de la sèrie *Immaculadas*, a diferència de l'anterior, mostra imatges de prostitutes algerines i marroquines, "que tenien la finalitat d'ensenyar i anunciar una bona mercaderia per a un possible comprador". Totes són molt joves i no se'ls veu la cara, com si només volguessin ensenyar el cos nu o bé mantenir-ne l'anonimat. Fàbregas reivindica el paper de la dona des de diferents punts de vista que, en aquest cas, és mostrar-les de manera digna, sense immortar-lli a que es dediquen. sinó la força que desorenen.

Marta Fàbregas. Kairós n° 15 (2021)

Kairós és una sèrie que fa referència al temps, a un temps indeterminat on succeeix alguna cosa especial. Per a l'artista és un temps "qualitatiu, transformador i únic". En aquesta ocasió apareixen dones orientals i africanes, mostrades de cara o d'esquena amb uns pentinats espectaculars, que com assenyala Mireia Rosich, "emergeixen d'espais buits sense rastres ni coordenades. Engalanades amb els ornaments dels seus".

Entrades Relacionades:

- ["Què és la selecció de..."](#)
- ["Una selecció de..."](#)
- ["Una selecció de..."](#)
- ["Una selecció de..."](#)

Ramon Casalé Soler
Llicenciat en Geografia i Història, especialitzat en Història de l'art, per la Universitat de Barcelona (1963). Màster de Museologia i Gestió del Patrimoni (1968). Diplomant en Turisme, Catalunya i Especialització d'obres d'art, per l'Escola Superior de Artístics (2006). Membre de l'ACCA, AICA i ICOM. Cap de secció d'art de Las nuevas musas (Madrid), crític de Antropomorfocelias (La Habana), Bonart (Girona), L'Independent de Gràcia (Barcelona, Butlletí Soc. Cat. d'arqueologia (Barcelona)) i El temps de les arts (València).

SEGUIR-NOS

Els més llegits

El salt al buit de Joan Dausà
per [Sònia Dabó](#)

Petracos, el pla de pedra
per [Vicent Artur Moreno](#)

Missioners musicals: l'obra del Cançoner Popular de Catalunya celebra cent anys
per [Ana María Dabó](#)

Els Pets i '1963': mirar enrere abans d'anar cap endavant
per [Xavier Allaga](#)

Etern compàs d'espera
per [Bernat Dedes](#)

Newsletter

nom
Correu electrònic *

SUBSCRIURE'S

Premis El Temps de les Arts
CONVOCATÒRIA OBERTA
Fins al 30.06.22
Participa-hi!

Podcasts >

Libres >

Vídeos >